

“Trăiți ca oamenii liberi, dar nu ca și cum ați avea libertatea drept acoperământ al răutății, ci ca slujitori ai lui Dumnezeu”

(I Petru 2, 9)

Cuprins

Necesitatea citirii Sf. Scripturi	1
Explicarea Sf. Liturghii	3
Pildă de folos	4
Din viața parohiei	5
Convocare	7

Contact:
Pr. Ioan Cozma
(212)874-4490
(929)600-1134
stdumitrunyc@gmail.com

PAROHIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ “Sf. Mare Mc. Dumitru” (NYC) Viața parohiei

Nr. 18 / 2018

OCTOMBRIE - DECEMBRIE

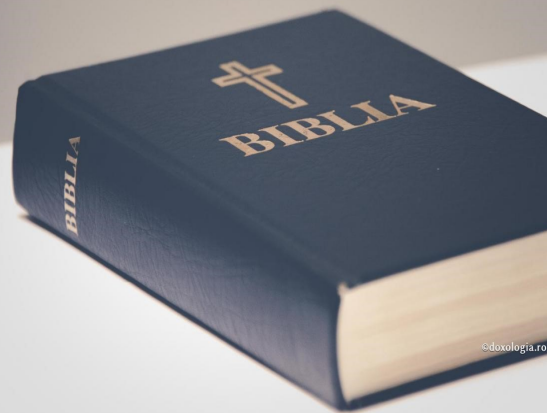
Necesitatea citirii constante a Sfintei Scripturi

Lumea contemporana este marcată de o mentalitate bazată pe dispersia și faramitarea gândurilor și sentimentelor. O societate bulversată de un bombardament informațional permite din ce în ce mai greu întâlnirea cu noi înșine și cu semenii în ceea ce avem profund. Într-o asemenea situație, osteneala citirii constante a Sfintei Scripturi devine o șansă de adunare a minții și de întărire a trezviei duhovnicești.

Sfântul Ioan Gura de Aur insistă ca lectura Sfintei Scripturi să fie o preocupare constantă a credincioșilor. El arată că lipsa lecturii duhovnicești a Sfintei Scripturi nu poate fi legitimată prin grijile profesionale sau casnice.

Sfântul Ioan Gura de Aur îndeamnă: „Și pururea vă ruga, ca nu numai aici (la Biserică) să luați aminte la cele zise, ci și acasă, când veți fi să petreceți mereu întru citirea dumnezeieștilor Scripturi, sfat pe care n-am conținut a-l da nici celor cu care mă întâlnesc în particular. Să nu-mi spună cineva acele vorbe reci și vrednice de multă osândă: «sunt tintuit la tribunal», «sunt prins cu treburile cetății», «am de muncit», «am nevastă», «am de hrănit copii», «sunt cap de familie», «sunt mirean», nu este treaba mea să citesc Scripturile, ci a celor care s-au lepădat de lume, care s-au salasluit pe culmile muntelui, care se indeletnicesc mereu cu cele duhovnicești. Ce spui tu, omule? Nu este treaba ta să iei aminte la Scripturi, fiindcă ești ras-pândit de griji nenumărate? Păi tocmai că e în mai mare măsură treaba ta decât a aceluia, fiindcă ei n-au atăta nevoie de ajutorul dumnezeieștilor Scripturi ca cei împresurați de multe griji”.

Există o reciprocitate între lectura atentă și staruitoare a Sfintei Scripturi și întărirea discernământului duhovnicesc. Cel angajat

in osteneala asumarii constante a cuvintelor insuflata de Duhul Sfânt din Sfânta Scriptura isi formeaza o minte mai permeabila fata de intelepciunea duhovniceasca. Ratiunea este curatita de ganduri patimase, care alipesc mintea omului de cele trecatoare, oferindu-i o iluzorie cunoastere. Adancirea in textul si duhul Sfintei Scripturi realizeaza o luciditate duhovniceasca, cu ajutorul careia se pot da raspunsuri intr-o maniera simpla si profunda problematicii complexe specifice existentei personale si comunitare.

Staruinta in citirea duhovniceasca a Sfintei Scripturi ne dezleaga de legaturile lumesti, oferindu-ne libertatea Duhului intru Adevarul vesnic al Cuvantului lui Dumnezeu. „intra-adevar, preadulce este citirea Scripturilor, si mai placuta decat orice gradina, si mai desfatatoare decat raiul, mai ales cand citirii ii urmeaza cunostinta. Citirea Scripturilor intareste ca un zid mintea, curata constiinta, risipeste patimile nedemne de un om liber, sadeste in om virtutea, inalta si subtiatazua cugetul, nu ne lasa sa fim cufundati de tarcoalele si asalturile lucrurilor lumesti, ne asaza mai presus de sagetile diavolului, ne stramuta cu locuinta chiar in ceruri, dezleaga sufletul de legaturile trupului, ne da aripi usoare si tot lucrul bun ce-l zice cineva il incuiba in mintea ascultatorilor. Ca nimic nu ne poate produce o atat de mare placere precum o constiinta curatita. Iar o constiinta devine curata daca asculta neincetat si cu luare-aminte Scriptura, chiar daca mai inainte era incarcata de mii de pacate”.

Citirea Sfintei Scripturi ca exercitiu duhovnicesc innoieste mintea si preface constiinta. „Ca numai ce se atinge cineva de Evanghelie, si indata i se preschimba cugetul, si singura vederea ei il desface de cele lumesti; iar daca si citeste cu luare-aminte, sufletul se curateste si se face mai bun, de parca ar petrece in niste sfinte ale sfintelor, caci Dumnezeu ii graieste lui prin slovele acelea. «Si daca nu intelegem ce scrie?»». Chiar daca nu intelegi ce scrie, multa sfintire capeti fie doar citind. De altfel, e cu neputinta a nu pricepe chiar nimic, caci harul Duhului a iconomisit ca aceste carti sa fie alcatuite de vamesi si pescari si facatori de corturi si oieri si caprari, oameni simpli si fara stiinta de carte, tocmai ca nimeni din cei simpli sa nu isi poata lua asemenea indreptatire, ca tuturor sa le fie lesne de patruns cele graite, ca si mestesugarul, si sluga, si femeia vaduva, si cel mai neinvatat dintre oameni sa capete castig si sa se foloseasca din auzire. Ca nu spre slava desarta, ca paganii, ci pentru mantuirea ascultatorilor au alcatuit toate aceste carti toti cei ce la inceput au fost invredniciti de harul Duhului”.

Comentand versetul Sfântului Apostol Pavel: „Cuvantul lui Hristos sa locuiasca cu imbelsugare intru voi. invatati-va. Cu toata intelepciunea” (Coloseni 3, 16), Sfântul Ioan Gura de Aur insista asupra citirii cu staruinta a Sfintei Scripturi. Nu este vorba de o lectura sporadica sau conjuncturala a Sfintei Scripturi, ci de un efort staruitor de cunoastere a Cuvantului lui Dumnezeu, Care este izvor de viata si de intelepciune duhovniceasca pentru orice credincios.

In acest sens, Sfântul Ioan Gura de Aur arata: "Ai cuvintele lui Dumnezeu. Nimeni nu te invata precum acelea. Dascalul lumesc adeseori multe ti le ascunde din slava desarta si din invidie. Ascultati, va rog, toti cei din lume si sa aveti Scripturile ca pe niste leacuri ale sufletului. Iar daca nu le vrei pe toate, macar Noul Testament, adica Faptele Apostolilor si Evangheliile sa le ai neintrerupt dascalii. Daca ti se intampla vreo intristare, apleaca-te in ele ca intr-un cufar cu leacuri si ia de-acolo mangaiere. Daca ai vreo paguba sau moarte sau pierdere a lucrurilor tale sau a celor dragi, fa la fel. Dar, mai bine zis, nu te apleca sa iei doar

cate ceva din ele, ci ia-le pe toate si tine-le in minte. Aceasta e pricina tuturor relelor: faptul ca nu stiu Scripturile".

Efortul de adancire staruitoare in citirea Sfintei Scripturi lumineaza mintea. Totodata este nevoie de o pregatire duhovniceasca pentru a patrunde intelesurile Sfintei Scripturi prin descoperirea Duhului Sfânt. Cel care in mod constant se nevoieste cu dobandirea profunzimii existente in Sfanta Scriptura este motivat suplimentar si intarit in demersul sau duhovnicesc.

Nimic din Sfanta Scriptura nu poate fi neglijat. O minte lu-minata de har intuieste importanta duhovniceasca a cuvintelor Sfintei Scripturi. in aceasta perspectiva, Sfântul Ioan Gura de Aur afirma: „Eu va rog pe toti sa nu treceti cu usurinta pe langa cele scrise in Dumnezeiestile Scripturi. Nu-i niciun cuvânt scris in Scriptura care sa nu cuprinda in el multa bogatie de idei. Nu este silaba, nu este chiar virgula din Scriptura in care sa nu se afle comoara pusa in adancul ei. De aceea se cuvine ca, povatuiti de harul cel de sus si luminati de Duhul Sfânt, cu astfel de ganduri sa citim dumnezeiestile cuvinte.

Dumnezeiasca Scriptura n-are nevoie de intelepciunea omeneasca pentru intelegerea celor scrise in ea, ci de descoperirea Duhului, pentru ca, afland adevaratul inteles al cuvintelor ei, sa primim din ele mult folos. Daca in actele intocmite de oameni pentru afaceri lumesti, distruse adeseori de vreme, are mare putere data pusa in fruntea actului, iar adeseori chiar o silaba, apoi cu mult mai mult poti vedea lucrul acesta in Dumnezeiestile Scripturi, scrise de Duhul Sfânt". Cu o singura conditie: „sa fim cu mintea treaza, sa nu trecem cu usurinta peste ele, ci sa ne incordam mintea ca sa vedem cu de-amanuntul totul, sa nu fim mai rai decat cei care se straduiesc mult pentru cele materiale".

(Prof. Adrian Lemeni)
www.doxologia.ro

EXPLICAREA SFINTEI LITURGHII (VII)

„Crezul” în Sfânta Liturghie

Preotul, înainte de începerea *Simbolului de credință*, descoperă Cinstitele Daruri, pentru ca mărturisirea credincioșilor să se facă înaintea feței Mântuitorului Însuși, iar Iisus Hristos să fie văzut de către credincioși, neacoperit.

În cadrul oficierei Sfintei Liturghii, un moment de mare semnificație pentru creștini este mărturisirea credinței, manifestată aici prin rostirea *Simbolului de credință* sau, mai simplu, a *Crezului*.

Acest moment este invocat de preot, sau diacon, în cazul în care el participă la slujbă, prin intonarea cuvintelor „*Ușile, ușile; cu înțelepciune să luăm aminte!*”, timp în care preotul ridică Aerul, îl ține deasupra Cinstitelor Daruri și, clătinându-l deasupra lor, recită în taină *Simbolul credinței*, iar la strană este rostit cu voce tare și rar de către credincioșii prezenți, luându-se seama la fiecare învățătură din cuprinsul său.

În perioada de început a creștinismului, după ieșirea catehumenilor din biserică, se porunca ostiarilor (ușierilor) să stea lângă ușile bărbaților, iar diaconițele lângă ușile femeilor, ca în timpul săvârșirii sfintei jertfe, nimeni din credincioșii prezenți să nu iasă din

biserică și, de asemenea, nimeni din necredincioși, eretici, catehumeni sau penitenți să nu intre înăuntru pe neașteptate și să deranjeze și să necinstească momentul sacru, porunca aceasta făcându-se tocmai prin cuvintele „Ușile, ușile!”, rostite de slujitorii altarului. În ziua de astăzi, această interdicție nu se mai aplică, dar formula aceasta se păstrează, nu doar în amintirea datinii vechi, ci în special ca un îndemn la cugetare a credincioșilor care nu sunt demni să participe la Epicleză, ca deșteptându-se ei să se îndrepte și să devină vrednici de a participa la partea cea mai importantă a Sfintei Liturghii, adică prefacerea din pâine și vin în Cinstitul Trup și Sânge al Mântuitorului (Epicleza).

Tot în vechime, *Simbolul de credință* se citea doar o dată pe an, în Vinerea Mare, acesta fiind recitat de către catehumeni înainte de a primi botezul. După o perioadă scurtă de timp, începând cu secolele V-VI, *Crezul* a început să fie rostit în toate bisericile creștine la Sfânta Liturghie, păstrându-se până în zilele noastre această rânduială, pentru ca, prin mărturisirea credinței celei adevărate, creștinii să-și curățească inimile și să se apropie cu mai multă demnitate spre primirea Sfintei Împărtășanii.

Preotul, înainte de începerea *Simbolului de credință*, descoperă Cinstitele Daruri, pentru ca mărturisirea credincioșilor să se facă înaintea feței Mântuitorului Însuși, iar Iisus Hristos să fie văzut înaintea credincioșilor, neacoperit. Actul clătinării de către preot a acoperământului mai mare deasupra Darurilor semnifică umbrirea Cinstitelor Daruri cu puterea și cu darul Sfântului Duh, care, la împlinirea sacrificiului, pretutindeni este de față. Semnificația fundamentală a citirii *Crezului* la Liturghie este aceasta: orice Liturghie pentru a fi validă trebuie să fie săvârșită de Biserica cea adevărată, una, sfântă, sobornicească și apostolească, având învățătura cea adevărată și mântuitoare a teologiei celor șapte Soboare ecumenice. Orice Liturghie săvârșită de eterodocși care nu mărturisesc *Crezul* adevărat este invalidă. De asemenea, teologia ortodoxă mântuitoare devine lucrătoare și înveșnicește umanitatea eclesială prin slujirea Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii, inima Bisericii, prin care sângele umanității devine Sângele euharistic al lui Dumnezeu.

(Catalin Toma)

PILDĂ DE FOLOS

Cei doi măgari de Crăciun

În urma cu 2000 de ani, în Betleem traiau doi magari mici, unul maroniu iar altul gri, care aparțineau unui morar. Servitorii acestuia nu le dădeau niciun timp de ragaz. De dimineata până seara carau dintr-un loc într-altul saci plini cu grane și făina. Dacă se opreau vreodata, pentru a admira o floare sau un nor de pe bolta cerească, erau constrânsi cu lovituri să meargă mai departe. Acești doi magari invidiau pisica, cainele și gainile, căci ele nu aveau altceva de făcut decât să prinda soareci, să pazească moara sau să facă oua.

– Ah, se plangeau ei, Dumnezeu, Cel care ne-a creat, a vrut raul nostru. Noua ne-a dat misiunea de a duce poveri și de a servi oamenilor.

Dar iată că, într-o dimineată, niste pastori treceau pe la moara și povesteau cele traite de ei în acea noapte: într-un grajd din apropierea Betleemului se nascuse un copil sarac și palid.

Ingerii cantasera si chiar trei magi, calauziti de o stea, gasisera drumul spre El.

– Acesta este Hristos, Mantuitorul nostru, spuneau pastorii, un nou rege care ii va elibera si pe cei neajutorati.

Ambii magari ciuleau urechile.

– Un rege care ii va elibera si pe cei neajutorati. Este si regele nostru, se gandeau ei.

Si, neobservati de servitorii curiosi, au pornit la drum, in cautarea Lui. Urmele pastorilor si a oilor le aratau drumul. Cand sosira, grajdul era gol. Un vant rece sufla printre crapaturi si din minunea acestei nopti nu mai ramase nimic altceva decat un pamant batatorit de multe picioare, o gaura in paie si un ultim parfum de tamaie si smirna. Ei n-aveau de unde sa stie ca a existat un magar care, condus de Iosif, fara murmur si cu pas repede, i-a dus pe Maria si pe copil si i-a salvat din mana lui Irod. Tocmai in aceasta clipa venea morarul nervos:

– Aici stati voi, mizerabililor? La munca cu voi!, striga el.

Si magarii nu puteau face nimic altceva decat sa asculte. S-au intors inapoi la moara si carau mai departe sacii grei dintr-un loc intr-altul.

– Ce-au povestit pastorii este curata inselatorie, spuse magarul maroniu si suspina adanc sub povara sa.

– Eu cred spuselor lor, zise magarul gri si simti deodata cum i se usura povara.

– Si sacii de pe spatele tau? Cum ramane cu regele care ii elibereaza si pe neputinciosi de poverile lor?, intreba magarul maroniu.

– El nu-mi ia povara de pe spinare, raspunde cel gri, dar imi da putere sa o port. De aceea, da-mi si sacii tai.

Morarul si servitorii se mirau de acesti doi magari.

– Ce s-a intamplat cu voi?, intreba morarul grijuliu.

De fiecare data cand voia sa-si ridice bata spre a-i lovi, ea devenea asa de grea, incat nu putea s-o ridice. Si cand acum magarii se opreau pentru a admira o floare sau bolta cereasca, nu-i ramanea decat sa-i lase in pace sau sa le aminteasca frumos de obligatia lor. Atunci magarul gri dadu din cap. Cel maroniu insa se mira. Acum credea si el in minunea din grajd, pe care nu o vazuse cu propriii sai ochi.

DIN VIATA PAROHIEI (Octombrie—Decembrie)

I. Botezuri

- ◆ **Sofia**, fiica lui Andreea & Fabiano Heitor
- ◆ **Preston**, fiul lui Pamela & Alexander Catalano
- ◆ **Luca**, fiul lui Marilena & Stephen Devcic
- ◆ **Layla**, fiica lui Ramona & Luis Feliciano
- ◆ **Valer**, fiul lui Ioana & Michael Bogdan.

Dumnezeu să-i binecuvinteze și să-i crească mari și cuminți spre bucuria părinților și a

celor dragi.

II. Cununii

Marian Florea & Mihaela Simona Florea
(Boșcăneanu)

III. Înzmormântări

- ◆ Dr. Ancuța Mirela Ștefan
- ◆ Dr. Tiberiu Salomon

IV. Parastase, Pomeniri

- ◆ Marilena Albulescu, parastas de 6 luni pentru soț, dl. Petre Albulescu;
- ◆ Anca Banciu, parastas de 1 an pentru mama Elena;
- ◆ Teodor & Carmen Nastu, parastas de 2 ani pentru fiica Diana;
- ◆ Stefana & Paul de Barry, parastas pentru tata;
- ◆ Dumitru Celea, parastas pentru tata și cei adormiți din familie;
- ◆ Mariana Drăghici, parastas pentru cei adormiți din familie.
- ◆ Cristian & Ancuța Ștefan, parastas pentru părinți;
- ◆ Cristian & Ioana Radu, parastas pentru cei adormiți din familie;
- ◆ Mariana Șoitu & fam. Marilis - Robert Panullo, parastas pentru soțul Vasile și cei adormiți din familie;
- ◆ Margareta, parastas pentru cei adormiți din familie;
- ◆ Dan Mușat, parastas pentru cei adormiți din familie;
- ◆ Viorelia & Ilie Socol, parastas pentru tata Viorel și cei adormiți din familie.

*Dumnezeu să-i ierte pe toți adormiți și să
le dea odihnă cu sfinții în Împărăția Sa.
Veșnică Pomenire!*

Alese mulțumiri se cuvin familiilor
care au donat mesele din lunile
Octombrie, Noiembrie și Decembrie:

- ◆ **Hram:** dna Ratia Culețu și John & Simona Bindela.
- ◆ **Thanksgiving:** Ștefan Adam & Mariana Vasu;
- ◆ **Sf. Nicolae:** Dumitru & Victoria Ionescu.

Alese mulțumiri se cuvin tuturor celor
care au contribuit la **pegătirea
meselor pe tot parcursul anului;** în
mod deosebit doamnelor Violeta Șunda
(președ. Reuniunii de Doamne) și
Vasilichia Burdea (vice-președinta
Reuniunii).

Mulțumim celor care au făcut
 Donații pentru renovarea clădirii:
Constantin & Floarea Florescu; Paul
& Ștefania deBarry; Alexandru
Marinescu.

Mulțumim celor care au făcut
 **donații substanțiale - in
memoriam:** Constantin & Floarea
Florescu (in memoria Pr. Florian
Găldău), Dr. Anca Salomon (in
memoria Dr. Tiberiu Salomon);
Tudor & Carmen Nastu (in memoria
ficei Diana).

**Mulțumim tuturor donatorilor și
ostenitorilor. Dumnezeu să vă
răsplătească pe toți și să vă
binecuvinteze viața cu sănătate,
multe bucurii și spor în tot ceea ce
faceți.**

EVENIMENTE VIITOARE

27 Ianuarie (duminica) - Masa de Sfinții Trei Ierarhi

REUNIUNEA DE DOAMNE

CONVOCARE

În conformitate cu *Regulamentul Reuniunii Femeilor Ortodoxe din Parohiile din America de Nord*, art. V, secț. 1-2, prin prezenta convocăm

Adunare Generală a Reuniunii de Doamne „Sf. Împ. Constantin și Elena” a Parohiei „Sf. Dumitru”, Duminică, 10 februarie 2019.

Ședința va avea loc, începând cu ora 2:30 PM, în sala de festivități a parohiei „Sf. Dumitru”, situată la adresa 50 West 89th Street, New York.

Ordinea de zi va fi următoarea:

- 1) Rugăciunea „Împărate ceresc”;
- 2) Apelul nominal al membrilor Adunării generale;
- 3) Prezentarea, discutarea și aprobarea raportelor de activitate ale Comitetului executiv;
- 4) Propuneri și dezbateri: prezentarea, discutarea și aprobarea proiectelor și a programelor de activitate pentru anul 2019;
- 5) Încheierea lucrărilor Adunării Generale a Reuniunii.
- 6) Rugăciunea de încheiere.

CONVOCARE

În conformitate cu *Statutul și Regulamentele Episcopiei Ortodoxe Române* din America (Art. IX, secț. 25), prin prezenta convocăm:

Adunarea generală a Parohiei „Sf. Mare Mc. Dumitru”, Duminică, 10 februarie 2019, ora 12:00 PM

Având următoarea ordine de zi:

1. Rugăciunea „*Împărate ceresc*”;
2. Apelul nominal al membrilor pe anul 2018;
3. Constituirea biroului (prezidiul): un secretar (secretarul Consiliului Parohial), doi controlori ai voturilor;
4. Prezentarea, discutarea și aprobarea rapoartelor anuale:
 - Raportul preotului paroh;
 - Raportul președintelui Consiliului Parohial,
 - Raportul președintei Reuniunii de Doamne;
 - Raportul financiar al casierului și raportul controlorilor.
5. Propuneri și dezbateri, discutarea și aprobarea proiectelor pentru anul 2019;
6. Discutarea și aprobarea Bugetului pentru anul 2019;
7. Alegerea noului Consiliu Parohial;
8. Alegerea delegaților și a supleanților la Congresul Episcopiei;
9. Încheierea Adunării;
10. Rugăciunea de încheiere.